

defensa de la religió. La Inquisició castellana que els Reis Catòlics imposaren a l'Aragó, a Catalunya, a València i a Mallorca mai no perseguí pobres, doncs el seu objectiu era portar a Castella els bens confiscats a gent benestant. La religió només servia de pretext i des d'aleshores ha estat sempre igual, canviant el sistema o les fórmules segons les circumstàncies. Tots sabem de quina manera tan opressiva s'ha utilitzat el famós slogan "Por Dios y por la Patria".

Carles I fou un defensor del catolicisme. Això, però, no el privà en moments de discrepància amb la Santa Seu, de disposar l'empresonament del Sant Pare per les tropes que tenia a Itàlia. Tot seguit, a totes les esglésies de Castella es féren solemnes pregàries per l'alliberament del Papa. És clar que ordenar la llibertat del presoner hauria estat lo més senzill, però aleshores on hauria quedat el catolicisme castellà?

Sempre que en el seu desmesurat afany de domini i opressió l'Espanya d'esperit castellà troba un entrebanc, tot seguit es involucra amb la religió i combatut a sang i foc en nom de Déu. Els països colonitzadors no han perseguït els idiomes, ni les cultures, ni les costums de llurs colònies, ni han assassinat en massa llurs poblacions. Altrament, la India, Malàsia, Indonèsia, l'Àfrica, etc., serien avui poblades per blancs, com succeeix a Hispanoamèrica. Per apoderar-se de les riqueses dels indígenes americans, la catòlica Castella invocà la necessitat de convertir-los a la bona religió i per a millor redimir-los exterminà sense compassió nacions senceres. I no es pot dir pas que fossin salvatges, doncs encara avui són admirats els magnífics monuments de les cultures maia, inca i azteca. Aleshores les terres americanes restaren sense conreu i no les podien pas conrear els "hidalgos" castellans, (fixeu-vos que quan surten de la seva terra tots són "hidalgos") perquè un "hidalgo" no pot treballar. Pot fer d'amo a casa d'altri, de "cabo de vara", de "llistero", de pinxo, d'inspector o de qualsevol altra cosa que li permeti explotar els altres i viure amb l'esquena dreta. Per això anaren a l'Àfrica a esclavitzar negres per a matar-los treballant. Aviat, però es cansaren de tanta feina i autoritzaren a vaixells d'altres països per a que els hi portessin els negres lligats i tot. Així, l'"hidalgo" no tenia de fer més que comprar els negres, explotar-los i abusar de les negretes. Això sí, l'obra religiosa de la catòlica Castella a l'Amèrica fou admirable. Sobretot als negres dels ensenyava que tots som germans i que hem d'estimar-nos els uns als altres (així no es revoltaven). A fuetades fins a deixar-los mig morts o morts del tot, els volien fer comprendre coses que els negres no podien entendre i és perquè els explicaven el catecisme catòlico-romà mentre els "hidalgos" practicaven el catòlico-castellà.

Els descendents dels "hidalgos" ja no en foren. Eren criollos i, per tant d'una categoria humana molt inferior, segons l'ètica catòlico-castellana. Els "hidalgos" nouvinguts i els governants i funcionaris que Castella els trametia, els tractaven a baqueta i els oprimiren i vexaren fins que vingué la revolta. Mai en lloc no s'ha manifestat tant d'odi com en les lluites aferrissades de l'emancipació americana. L'Espanya castellana no ha sabut mai resoldre cap problema de llibertat individual ni col·lectiva. El puntal més fort de la revolució hispanoamericana fou el clergat, tant secular com regular, que coneixia els sofriments del poble i sentia l'autèntic esperit cristià.

La història de la colonització americana es repeteix avui en els països que Espanya considera com a colònies: Bascònia, els països de llengüa catalana i Galícia, les darreres colònies d'un Estat que s'ensorra. A l'Amèrica molts criollos volien ser espanyols; els havien fet creure que era la única manera d'anar bé. Castella els utilitzava, els espremia, però en el fons els menyspreava perquè els tenia per inferiors considerant-los traïdors a llurs propis interessos. Aquí també hi ha catalans que volen ser espanyols, però ja poden fer el que vulguin, puix la única cosa que aconseguiran són somriures de conill, copets a l'esquena, algun os per a rosegar, mentre íntimament els dedicaran parauletes tan boniques com: "hijo de...tal", "catalán de m..." i "perro catalán."

El veritable catòlic ha de sentir-se esclaiat de veure el mal i el desprestigi que per la religió i per l'Església signifiquen els actes i les atrocitats cometudes per l'esperit castellà en el curs de la història i en els temps en què vivim.

Castella ens vol esclaus. Altrament, seguint els procediments de sempre som acusats de rojo-separatistes. La primera part d'aquesta paraula és l'estigma de anti-religió per a poder perseguir invocant Déu i dissimular la segona part, que és la que els pica. I davant la perspectiva de perdre inexorablement les darreres colònies, res no els atura per insultar, calumniar i perseguir a autèntics defensors de la veritat i de la religió com Mons. Mujica, ex-bisbe de Vitòria, el Dr. Unaindia i altres onze canonges bascs, tots exiliats, els 352 sacerdots també bascs signants del manifest de protesta a llurs bisbes i molts clergues catalans que no anomenem per a no comprometre'ls, entre ells, mossèn Antoni Batlle, i el nostre venerable Cardenal Arquebisbe de Tarragona Vidal i Barraquer, Primat de Catalunya, mort a l'exili per "estimar la justícia i avorrir la iniquitat".

Almogàver